

סיפורי

מעשיות גליון

לשלחן השבת

פרשת יתרו
מברכים חודש אדר
כ"ד שבט שנת
תשפ"א לפ"ק
שנה 1, גליון 6

יוצא אל יציאות היכל הקודש הרמב"ם

את יצרו", מיהו גיבור? זה שמתגבר מלהיות בכעס, את זה אפשר לראות על אדם מבחוץ אם הוא אדם כעסן, רואים איך הוא מדבר עם אנשים, ואיך שהוא מתנהג עם הסביבה שלו.

אך מה שחותם עצמו איש אמת וענו, זה איני יודע.

וראש הישיבה שליט"א נכנס לשיחה ארוכה בעניין זה ואמר: אי אפשר להכיר על אדם מבחוץ, אי אפשר לדעת על אדם אם הוא עניו או לא, וזה טעות שהרבה אנשים עושים, חושבים שצדיק זה אחד שהולך מכופף, וראשו למטה וכו', אבל רבינו אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ז): "כי בודאי אין זה מעלת הענווה להראות עצמו בכפיפת ראש בדרך שטות כאלו הוא ענו, כי זה ענווה פסולה", אפשר ללכת עם ראש מורם וזקוף ולהיות שבור בעצמו כחרס הנשבר.

אדם יכול להיראות בחוץ עניו, הוא הולך עם הראש למטה, ומסתכל תמיד למטה, והולך בצדי

<<<

שבת קודש פרשת מקץ, שנת תשפ"א לפרט קטן, ראש הישיבה שליט"א שבת בויליאמסבורג יע"א; בשבת בבוקר התקיימה שבת עליה לתורה לחתן נרו יאיר תלמיד הישיבה; לאחר התפילה ראש הישיבה שליט"א התחיל סיפור חדש, מעשה ו', ממלך ענו.

מעשה במלך אחד והיה לו חכם. אמר המלך להחכם: באשר שיש מלך שחותם עצמו שהוא גבור גדול ואיש אמת וענו. והנה גבור, אני יודע שהוא גבור, מחמת שסביב מדינתו הולך הים, ועל הים עומדים חיל על ספינות עם הורמאטים, ואינם מניחים להתקרב. ולפנים מן הים יש (מקום שטובעין בו שקורין) 'זומפ' גדול סביב המדינה, שאין שם פי אם שכייל קטן, שאינו יכול לילך שם כי אם אדם אחד, וגם שם עומדים הורמאטים, וכשיבוא אחד להלחם, מורים עם ההורמאטים, ואי אפשר להתקרב לשם.

ראש הישיבה שליט"א אמר: מי נקרא גיבור? מוהרא"ש זכרונו לברכה מסביר (ספר נהרי אפרסמון) לפי מה שאמרו חז"ל (אבות ד, א): "איזהו גבור הכובש

א מעשה פארן שבת טיש

אני מן ה שאתה נהנה מהמכתבים שאני שולח לך מדי יום, כל פונתי הוא שתתחזק ותתחיל מחדש ללמד ולהתפלל.

הדרך היחידה להתפטר מהיצר הרע שרוצה להעביר אותנו מהעולם הזה ומהעולם הבא, זה רק על ידי תורה ותפלה, חז"ל אומרים (קדושין ל): "אם פגע בך מנגול זה משכהו לבית המדרש". תורה ותפלה הוא העצה היחידה נגד היצר הרע, רבינו אומר (לקוטי מוהר"ן א): "עקר הכנעתו של היצר הרע הוא על ידי תורה, והתורה היא בחינת וי"ו" התורה מרמזת בצורת אות ו',

<<<

פי הלוחות היו ארְכָן וּרְחָבן שֵׁשֶׁת טַפְחִים, וְהַיְיָ הִיא צוּרַת מַסָּל, שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא מְכַנֵּיעַ אֶת הַיֵּצֶר הָרַע שְׂרוּצָה לַעֲשׂוֹת אֶת הָאָדָם מִשָּׂגֶע מִמַּשׁ חַס וְשָׁלוֹם, כִּי בַעַל עֲבָרָה הוּא מִשָּׂגֶע, וְכִמּוֹ שֶׁהַמִּשְׁגָּעִים צָרִיכִים לְהַכּוֹתָם, כֵּן מִמַּשׁ הַתּוֹרָה שְׁעוֹסְקִין בָּזֶה מִכֵּין וּמְכַנֵּיעִין אֶת הַיֵּצֶר הָרַע".

בברסלב הנה אדם גדול בשם ר' אברהם ב"ר נחמן, הוא הנה אומר: "היצר הרע לא רוצה לקחת רק את העולם הבא של האדם, הוא רוצה לקחת ממנו גם את העולם הזה וגם את העולם הבא" כי אדם שלא לומד תורה אין לו חיים, הוא חי כמו חיה, כמו גוי רחמנא ליצלן, התורה מעדנת את האדם, והתורה ממלאת את האדם.

אחי היקר, תתעורר משנתך, קח משניות ותגיד כמה פרקים, קח גמרא ותלמד לפחות דף גמרא אחת, מגיע יום שהאדם נשאר בודד לבד ערום מכף רגל ועד ראש, ורק פרקי המשניות ודפי הגמרא שלמד ישארו ממנו. זהו היכל הקדוש וזה מה שקבלנו ממוהרא"ש, אחד יספר לך טיש לו את הבעקישטע של מוהרא"ש, השני יספר טיש לו את הפסא של מוהרא"ש, כל זה טישות והבלים, לא בגלל זה באנו ל"היכל הקדוש", תדאג שלך יהיה פרק משניות של מוהרא"ש, דף גמרא של מוהרא"ש.

בקהלות אחרות עושים עסק שלם מהחפצים של האדמו"ר, אבל אנשים לא קולטים שלא יוצא מזה כלום, הכל זה הבל

<<<

הדרך וכו', וזה לא אומר שהוא עניו, יכול להיות שפשוט ראשו נפל למטה... הוא מסתכל תמיד למטה בגלל שהוא מתבייש להסתכל לאנשים בפנים, בפחד 'אולי מישהו יחשוב עלי משהו...' הוא הולך בצדי הרחוב בגלל שוהא בטלן וכו'; כל הדברים האלו יכולים להגיע מטבע לא בריא, מחוסר ביטחון עצמי. הרמב"ן הקדוש כותב (אגרת הרמב"ן): "ואל תביט בפני אדם בדברך עמו", - הכוונה היא לאנשים בריאים, אבל אחד שלא מסוגל להסתכל על אנשים בגלל שהוא לא בריא, הוא מפחד 'מה יגידו עלי...' וכו' - באחד כזה זה לא ענוה אלא זה פשוט מחלה.

וכן להפך, אדם יכול להיראות מסודר, לבוש בבגדים יפים וכו' אבל מבפנים הוא כולו ענוה, הוא לא אוהז מעצמו כלל. מוהרא"ש זכרונו לברכה סיפר: הצדיק הקדוש רבי מנחם מענדל מוויטעפסק זכותו יגן עלינו היה עניו גדול, הוא היה מאוד שבור בליבו, עד כדי כך שרבו המגיד הגדול ממעזריטש זכותו יגן עלינו היה אומר לו תמיד כדי לשבחו: "תדע שכל אדם שאתה רואה, אתה יותר חשוב ממנו", כדי שיתחזק משברון ליבו, וכך גם רואים בספרו הקדוש 'פרי הארץ' איך שהוא חותם מתחת לשמו: "נאום השפל באמת, מנחם מענדל" - בכל זאת לא יכלו כלל להכיר עליו מבחוץ, רק להפך, הוא היה לבוש עם בגדים יפים ויקרים וכו', אבל בתוכו הוא היה מאוד קטן בעיני עצמו.

הרבה אנשים לא יכלו לסבול את מוהרא"ש כי הוא ישב בראש השולחן עם סטנדר וכו' בשעה שמפורסמים אחרים בברסלב יושבים ביחד עם הציבור וכו' - אומר ראש הישיבה שליט"א: זה לא

קשור היכן יושבים, אפשר לשבת בראש השולחן עם סטנדר ולהיות בטל בתוכו עם שפלות גדולה, לעומת זאת אפשר לשבת יחד עם הציבור ולהיות עם גאווה על כולם וכו'.

בכל הישיבות והכוללים הנושא של 'גאווה' ו'ענוה' הוא סוגיה גדולה, מדברים מזה תמיד כמה צריך להיזהר כשלומדים ומתפללים, שלא יגיעו לגאווה ח"ו וכו', אבל אצל מוהרא"ש לא דיברו מכל הנושא, מוהרא"ש מכניס בנו כזה אלקות, כזה אור, שאנו נרגיש את הקב"ה, שנחיה עם הקב"ה, וממילא לא צריך לעבוד על הדברים האלו, מתחילים להרגיש: 'התפילה שלי - זה הקב"ה', 'הלימוד שלי - זה הקב"ה', 'כל מה שאני עושה - זה הקב"ה', לכן איך נכנס כאן בתמונה 'אני', 'אני' - עשיתי את זה, 'אני' - עשיתי את הדבר ההוא, הרי במילא הכל זה הקב"ה.

וְאֵנִי רוֹצֵה שְׂתִכְיֵא אֵלַי הַפְּאֲטָרֵעַט (דְּמוֹת דְּיוֹקָן)
שֶׁל אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ, כִּי יֵשׁ לְהַמֶּלֶךְ כָּל הַפְּאֲטָרֵעִינִין שֶׁל כָּל
הַמֶּלְכִים, וְהַפְּאֲטָרֵעַט שֶׁלּוֹ לֹא נִמְצָא אֶצֶל שׁוֹם מֶלֶךְ,
כִּי הוּא נִסְתָּר מִבְּנֵי-אָדָם, כִּי הוּא יוֹשֵׁב תַּחַת כְּלָה, וְהוּא
רְחוֹק מִבְּנֵי מְדִינָתוֹ.

רבינו נותן לנו סימן איך אפשר להכיר אדם, ואת מהותו, על ידי ששומעים מה שהוא מדבר, שומעים את תוכן הבדיחות שלו. אם שומעים ממנו ליצנות על צדיקים, על הדרך של הצדיקים - אז כבר יודעים מיד מיהו האדם הזה, כל מוחו מלא טומאה.

רבי נתן זכרונו לברכה אומר (עיין לקוטי הלכות, ספר תורה, הלכה ג) שליצנות זה 'אבי אבות הטומאה'; כי

שְׁמִסּוּבָבִים אֶת הָרֹאשׁ עִם שְׁטִיּוֹת וְהַבָּלִים - הוא הפיר את מוהרא"ש, השני הפיר את ההוא, והשלישי הפיר את ההוא, אתה תקבע לעצמך שעורים בספרי רבנו, תתחיל עם הספרים הקלים כמו "ספר המדות" שרבנו אמר לתלמידו רבי נפתלי (שהיה אחד משתי העדים שֶׁלֶקַח רבנו להעיד על התקון הפללי): "חברי אהובי, הספר הזה עשה אותי ליהודי", או "ספרי מעשיות", שראו רבנו היה שידפסו את זה דוקא בשפת האידיש, כדי שגם הנשים יוכלו ללמוד בזה, כי רבנו אמר שספרי מעשיות מסגל לילדים, ככה תפיר את רבנו, ותראה גם ללמד הרבה "אשר בנחל" או אף פעם לא תשבר, ויהיו לך עצות לכל פרט בחיים. (נלקח מעצתו אמונה, פְּרֶשֶׁת מְצוּרָע, תשע"ו)

פְּרוֹנְטִישִׁיק, תוֹךְ כְּדֵי הַלִּיכָה סִפֵּר יוֹסֵל לְרֵבִי נַחְמָן שֶׁהוּא הַפִּיר אֶת רַבְּנּוֹ, כְּשֶׁרֵבִי נַחְמָן שָׁמַע אֶת זֶה הוּא הִתְמַלֵּא בְּשִׂמְחָה וַקָּצַת קָנָא בּוֹ, הוּא הִלֵּךְ לְרֵבִי נַתָּן וְסִפֵּר לוֹ שֶׁהוּא פָּגַשׁ בְּאָדָם בְּשֵׁם יוֹסֵל פְּרוֹנְטִישִׁיק שֶׁהוּא הַפִּיר אֶת רַבְּנּוֹ, אָמַר לוֹ רֵבִי נַתָּן: "יוֹסֵל פְּרוֹנְטִישִׁיק אֲמַנֵּם רָאָה אֶת רַבְּנּוֹ אֶבֶל לֹא הַפִּיר אֶת רַבְּנּוֹ, אֵתָה הוּא זֶה שֶׁמְפִיר אֶת רַבְּנּוֹ", כִּי אֵתָה לּוֹמֵד אֶת הַסְּפָרִים שֶׁל רַבְּנּוֹ, וְכִמוֹ שֶׁרַבְּנּוֹ אֹמֵר (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קצב): "פְּנִי שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ סִפְרוֹ", יוֹצֵא מִזֶּה שֶׁאֶחָד שְׁלּוֹמֵד אֶת הַסְּפָרִים שֶׁל רַבְּנּוֹ הַקְּדוֹשׁ, הוּא זֶה שֶׁמְפִיר אֶת רַבְּנּוֹ, וְהוּא נִקְרָא חֲסִיד בְּרִסְלָב, אֶבֶל אִם לֹא לּוֹמְדִים אֶת הַסְּפָרִים, אִזְּ אֵין שׁוֹם שְׂכִיֹת עִם רַבְּנּוֹ.

אני מקנה שאתה לא מתרגש מאנשים

הַבָּלִים, הַעֲקָר הוּא שְׁלֹא יִטְעוּ אֶת עֲצָמָם, רַבְּנּוֹ אֹמֵר: (שיחות הר"ן, סימן נא): "אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנּוּ שְׁלֹא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם", הָעוֹלָם מִטְעָה אֶת הָאָדָם, מַה יְהִי לָךְ מִזֶּה שְׂיִהְיֶה לָךְ אֶת הַפֶּסֶא שֶׁל מוהרא"ש וכו'? הִיָּה אֶחָד שֶׁהִגִּיעַ לְרֵבִי נַתָּן לְסִפֵּר לוֹ שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֶת הַכֶּפֶה שֶׁל רַבְּנּוֹ, אָמַר לוֹ רֵבִי נַתָּן: "לָךְ יֵשׁ אֶת הַכֶּפֶה שֶׁל רַבְּנּוֹ, וְלִי יֵשׁ אֶת הָרֹאשׁ שֶׁל רַבְּנּוֹ" כִּי זֶה הָעֲקָר לְקִים אֶת מַה שֶׁרַבְּנּוֹ אֹמֵר; וְלִזְכֹּר שֶׁיֵּבֵא הַיּוֹם שֶׁהַמַּלְאָךְ עִם הָאֱלֹף עֵינַיִם יִגִּיעַ וְיִהְרֵג אוֹתִי, יִשְׁכְּיבוּ אוֹתִי עַל הָרֶצֶפָה עִם הַרְגָלִים לְדָלֵת, אִזְּ אֵף אֶחָד לֹא יִרְחַם עָלַי, רַק פְּרָקִי הַמְשַׁנְיּוֹת וְדַפֵּי הַגְּמָרָא שֶׁחֲטַפְתִּי גַם בְּזַמְנַיִם שֶׁהִיָּה לִי קֶשֶׁה, הֵם יִלּוּ אוֹתִי.

רבי נחמן מטוילטשין יצא לו פעם להתלוות בדרך עם אחד שנקראו לו יוסל

אין עוד כזה טומאה שלוקחת את האמונה והקדושה מהאדם כמו הטומאה של ליצנות, כמו שרואים שחז"ל אומרים (יומא פו:): "הבא ליטמא פותחין לז", שנאמר (משלי ג, לד): "אם ללצים הוא יליץ", אומר רבי נתן, מדוע חז"ל הביאו דוקא את הפסוק הזה? כי כשאדם רוצה לעשות עבירות מביאים לו לץ, והוא צוחק מכל מה שהצדיקים אומרים, וכך הוא ממילא נופל רחמנא לצלן לעבירות. המסלת ישרים הקדוש (מסלת ישרים, פרק ה) כותב שליצנות היא כמו שריון נגד יראת שמים, בדיוק כמו שאדם ששובש שריון אי אפשר לירות בו - החיצים לא פוגעים בו, כך ליצנות היא שריון נגד יראת שמים.

וראש הישיבה שליט"א סיפר: אחד שהסתובב אצל מוהרא"ש חיתן פעם במדינה אחרת, הוא עזר לי פעם אז נסעתי לחתונה מפני הכרת הטוב וכו', ובאותו שבוע לא הגעתי לשיעור שמוהרא"ש מסר בליל שישי בגלל שהייתי בחתונה, בדרך כלל מוהרא"ש לא התייחס כשהחסרתי מהשיעור, אבל בשבוע שאחרי החתונה שאל אותי מוהרא"ש: "היכן היית שבוע שעבר?" עניתי למוהרא"ש: "נסעתי לחתונה של ההוא בתור הכרת הטוב וכו'" אז מוהרא"ש שאל אותי בחריפות: "מה?!!; אליו נסעת בתור הכרת הטוב?! הוא רוצה לחסל אותך..."; אומר ראש הישיבה שליט"א ההוא היה עושה ליצנות על מוהרא"ש, לכן מוהרא"ש הזהיר אותי שאשמר ממנו, כי על ידי הליצנות שלו אני יכול חס ושלום לאבד את כל יהדותי רחמנא לצלן.

צריך להיזהר מאוד מלצים כי ליצנות יכולה לעקור את האדם מהקב"ה ומהצדיק רחמנא לצלן. בליצנות אין הגיון, הלץ לא מגיע עם הסברים נגד הצדיק, הוא עושה בדיחה קטנה והאדם כבר לא יודע האם להמשיך לבוא לצדיק בגלל שההוא צחק □, עוד מעט אתה יוצא מבית המדרש ואחד יעצור אותך וישאל: "היכן התפללת, בהיכל הקודש? מה דיברו שם, עוד פעם דיברו שם על שלום בית... על תהילים... על אמירת משניות..." - עכשיו אתה נהיה כבר מבולבל לגמרי, אתה כבר באמת לא יודע למה אתה מגיע לרבינו, הרי מדברים שם על שלום בית וכו'... אולי הוא באמת צריך לחזור למקום הקודם איפה שהוא לא היה חי כי זה המכונה חבר עשה תנועה עם היד □, עוד מעט אחד יבוא אליך ויגיד לך בביטול: "אה, אתה מסתובב ב'היכל הקודש'... איפה שמחתנים בגיל צעיר, כי כך נקיים מעבירות...?; עושים חתונות זולות, אתם יותר חכמים מכולם..." - עכשיו אתה כבר תהיה 'חייב' להוציא כמה אלפים טובים בגלל שההוא אמר: "אה...", ההוא גיחך..

רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קלג):

"שמעתי בשם הבעל שם טוב, שאמר: אוי ואבוי, כי העולם מלא מאורות וסודות נפלאים ונוראים, והיד הקטנה עומדת בפני העינים, ומעכבת מלראות אורות גדולים", מוהרא"ש היה מפרש את זה שהוא שמע מיהודי פשוט [מוהרא"ש היה מוסיף שבצרו של עני אפשר לפעמים למצוא יהלום, וגם כך אפשר לפעמים לשמוע מיהודי פשוט אימרה יקרה], שזה מדובר על אחד שמגיע לרבינו ושומע עצות טובות והתחזקות ואיך אפשר לחיות חיים טובים ואיך אפשר להחזיק מעמד - הן עם עצמו, בפרנסה, עם האישה, עם הילדים ועם מה לא וכו' וכו'; כי לרבינו יש עצות על כל צעד - ושעל, אבל - שומו שמים: "היד הקטנה מסתירה הכל", כשמקורב חדש נפגש עם לץ, והלץ שואל אותו: "היכן אתה מסתובב?" והוא עונה לו שמצא פינה מאירה שם הוא מחיה את עצמו, ושהוא התחיל לחיות וכו' וכו', הלץ עושה עם ידו תנועה של ביטול ואז ההוא כבר חושב וכו'... על זה הבעל שם טוב הקדוש צעק: "אוי גיוואלד"; ועל זה באמת צריך לצעוק: "גיוואלד, גיוואלד אוי, אוי".

וראש הישיבה שליט"א אמר: אני יכול לקרב כל אחד חוץ מלץ, אולי יש דיינים או משפיעים שיכולים להתעסק גם עם לצים אבל אני מתרחק מהם. ראש הישיבה שליט"א השווה את זה לההלכה שנפסק בשולחן ערוך (יורה דעה, סימן קה, סעיף ד): אם נשפך חלב קר על חתיכת בשר חמה, נאסרים לאכילה גם הבשר וגם החלב, כי 'תתאה גבר', התחתון יותר חזק מהעליון, הבשר החם מחמם גם את החלב הקר, אבל אם החלב היה חם והבשר היה קר, שניהם נשארים מותרים לאכילה, כי התחתון הקר מקרר גם העליון, אבל כתוב שם (שם, ועיין שם בטורי זהב סעיף קטן ו, וש"ך סעיף קטן ז) שצריך לקלף את הקליפה של הבשר, כי 'אדמיקר ליה בלע', שעד שהעליון מתקרר מהתחתון, התחתון כבר בלע קצת טעם מהעליון, - רואים מזה שכאשר שני דברים רבים, אפילו החלש יכול להזיק קצת לחזק, ואותו דבר כשמגיעים לקרב מישהו, מדברים עם מישהו מהעצות של רבינו, צריך אבל להיזהר שהוא לא יחליש אותך, אם ההוא הוא לץ לא עלינו, בזמן שאתה מסביר לו את 'סדר דרך הלימוד' של רבינו, על דיבור להשם - הוא יעקם אותך עם הקושיות שלו: "מה כבר שווה לומר סתם את המילים של התורה בלי להבין...?" "מדוע צריך לעשות התבודדות וכי לא מספיק להתפלל שחרית, מנחה ומעריב...?"; לכן צריך מאוד להיזהר עם מי מדברים, שהוא לא יוכל להרחיק אותך מהקב"ה.

פי יש כמה מיני קאטאויש: יש אחד שמכונן באמת להזיק לחברו ב'בריו, וכשחברו מקפיד עליו, אומר לו: אני מצחק, כמו שפתיב: "כמתלהל" וכו'. ואמר: הלא מצחק אני! וכן יש אחד שמתפונן בדרך צחוק,

וְאֶף-עַל-פִּי-בֶן חֲבֵרוֹ נִזְוָק עַל-יְדֵי דְבָרָיו. וְכֵן יֵשׁ כַּמָּה מִיָּנִי קִאֲטָאוּיֵשׁ. וְיֵשׁ בְּכָל הַמְּדִינֹת מְדִינָה שְׂפוּלָלַת כָּל הַמְּדִינֹת, וּבְאֹתָהּ הַמְּדִינָה יֵשׁ עִיר אֶחָד שְׂפוּלָלַת כָּל הָעִירוֹת שֶׁל כָּל הַמְּדִינָה שְׂפוּלָלַת כָּל הַמְּדִינֹת, וּבְאֹתָהּ הָעִיר יֵשׁ בֵּית אֶחָד שְׂפוּלָלַת כָּל הַבָּתִּים שֶׁל כָּל הָעִיר שְׂפוּלָלַת כָּל הָעִירוֹת שֶׁל הַמְּדִינָה שְׂפוּלָלַת כָּל הַמְּדִינֹת, וְשֵׁם יֵשׁ אָדָם שְׂכָלֹל מִכָּל הַבֵּית וְכוּ', וְשֵׁם יֵשׁ אֶחָד שְׂעוּשָׁה כָּל הַלִּיצְנֹת וְהַקִּאֲטָאוּיֵשׁ שֶׁל הַמְּדִינָה.

וראש הישיבה שליט"א המשיך: רבינו לימד אותנו את העצה איך להכיר את מהותו של אדם ומי הוא - לפי הדיבור שלו, איך הוא מדבר, אני מאד רגיש לשמוע בדחנים בחתונות, לפעמים אפשר להכיר ולזהות מיד מי ומה הם, הם מדברים מושחת, עם ניבול פה וכו', רבינו הקדוש אומר (ספר המידות, אות ניבול פה, סימן א): "מי שמדבר נבול פה, בידוע שלבו חושב מחשבות און".

וראש הישיבה שליט"א נענה ואמר לבחור: אם אתה שומע מבחורים אחרים שמדברים ניבול פה, מדברים מבנות וכדומה, תברח מהם כמו מאש, אני מבקש ממך, אם אתה יודע או שומע אחד שמדבר ניבול פה - תבוא לספר לי מיד, מוהרא"ש הדרך אותי איך לנהל את הישיבה, הוא הציב את היסודות, כבר היה לי בישיבה בחורים שלצערנו נפלו בדברים הכי גרועים שאי אפשר לדבר עליהם, ומוהרא"ש אמר לי תמיד: 'תרשה לו לבוא לישיבה, תדבר אליו יפה והוא כבר יתהפך ויחזור להשם', אבל על בחורים שמדברים ניבול פה מוהרא"ש אמר שנשלח אותם מהישיבה, כי אם אני אחזיק אותם בישיבה אפילו יום אחד הם יקלקלו את כל שאר הבחורים, השם ישמרנו. ומה שאני אומר תמיד שבחור לא יהיה עסוק עם הרוחניות של השני זה מתי שבחור נפל בדבר שבינו ובין הקב"ה, הוא לא מתפלל, הוא לא מניח תפילין רחמנא לצלן - אז אתה לא צריך לעקוב אחריו, זה לא קשור אליך, וזה לא העסק שלך, אבל כשבחור מדבר ניבול פה זה הרי כן קשור אליך, עוד מעט הוא יטמא אותך השם ישמרנו.

וראש הישיבה שליט"א המשיך ודיבר מהשמחה של שבת עליה לתורה של החתן גרו יאיר ואמר: יש לנו חתן יקר גרו יאיר, אולי עכשיו זה הזמן המתאים לדבר מזה, בתחילה כשפתחנו את התלמוד תורה הקדוש של ברסלב לא היה לנו בתיכנון לפתוח את כל הכיתות בפעם אחת, תיכננתי לפתוח קודם כיתות רק לילדים הקטנים ובהמשך להוסיף את שאר הכיתות, אבל כששמעו שאנו פותחים חיידר, הגיעו אחדים מאנשי שלומינו ועשו דבר פראי, שיגעון, כמו שרבינו משתמש עם הלשון (ספורי מעשיות מעשה י: 'והלך ועשה דבר מבהל, ובאמת היה שגעון', הם

הגיעו ברכב עם כל הילדים שלהם והורידו אותם לתוך החיידר ונסעו... ואני צריך עכשיו להתנהל עם ילדים מכל הגילאים, אבל רואים דבר מעניין, כל הילדים שלמדו אז בחיידר כבר התחתנו או מתחתנים בקרוב, החתן הוא כבר מהצעירים, הצעיר ביותר הוא בני אלחנן חיים גרו יאיר שהולך להתחתן בקרוב אי"ה, רואים מזה שרבינו משלם לאחד שעושה בשבילו מסירות נפש, מי יודע, אם לא רבינו - היכן הם היו אוחזים, האם הם כבר היו אחרי מציאת השידוך, שלא לדבר על המשפחות הפשוטות, אלא אפילו המשפחות הטובות מתקשות גם סתם כך, יושבים עם בחורים בגילאים שמונה עשרה עד עשרים ושמונה, ורואים מזה שמי שעוזר לרבינו עם מסירות נפש, הוא עוזר לבנות את המוסדות של רבינו, זוכה לדברים יפים. עכשיו זה כבר לא כזה מסירות נפש להכניס לברסלב, אבל היום יש דברים אחרים שעושים עם מסירות נפש, או בחיידר הבא שנפתח - כשנפעל עם מסירות נפש רבינו ישלם בחזרה מאוד יפה.

הקב"ה יעזור שנציית לרבינו ויהיה לנו חיים יפים, אמן.

שיחות: לאחר השיעור ראש הישיבה שליט"א אמר כמה שיחות על העניינים שדוברו בשיעור ואמר: אפילו שרבינו מדבר מאוד חריף נגד 'ליצנות' אבל צריך לדעת שלא הכל נקרא ליצנות; בלשון הקודש יש שתי מילים נפרדות, 'ליצנות' ו'בדיחות', 'ליצנות' הכוונה לעשות צחוק מדבר חשוב, אבל 'בדיחות' הכוונה רק אימרות משמחות, וראש הישיבה שליט"א נתן דוגמה לבדיחה שיותר לומר בגלל שאין בזה ליצנות, וראש הישיבה שליט"א אמר: אצלי בסעודות שבת אומרים הרבה בדיחות כדי שיהיה מעניין לילדים, ובני גרו יאיר אמר אתמול בדיחה שהיא לא ליצנות: פעם יהודי אמריקאי רצה להגיד ליהודי מארץ ישראל ידע שמטפסף לו מים מהמזגן, והיהודי מארץ ישראל ידע רק לשון הקודש, והיהודי האמריקאי לא ידע איך אומרים בלשון הקודש אז הוא אמר לו: "משיב הרוח ומוריד הגשם..." - וראש הישיבה שליט"א סיים זה דוגמה לבדיחה שיותר לומר.

ועוד אמר ראש הישיבה שליט"א: רבינו אמר שאפשר לומר בדיחות אבל עם שלושת התנאים הבאים: הראשון - ללא ניבול פה, השני - לא על חשבון השני, השלישי - שלא יתכוון לכבוד עצמו, ורבינו סיים: "עתה תאמרו בדיחות"; אפשר לפרש את מה שאמר רבינו "עתה תאמרו בדיחות" בשני דרכים, הראשון, מי יכול עתה עוד לומר בדיחות עם כאלה שלושה תנאים קשים, אבל אפשר גם לפרש שבאמת עתה כבר אפשר לומר בדיחות כשגזרהים על השלושה תנאים.